

Kazimierz Grażewski

Brodnica-Michałowo, st. 1, gm. loco,
woj. toruńskie, AZP 35-51/104

Informator Archeologiczny : badania 29, 85

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Brodnica-Michałowo, st. 1
gm. loco, woj. toruńskie
AZP 35-51/104

Muzeum w Brodnicy

Badania prowadził mgr Kazimierz Grażewski. Finansowane przez Komitet Badań Naukowych. Czwarty sezon badań. Wczesnośredniowieczne grodzisko i osada przyrodowa z XIII w.

Badania wykopaliskowe prowadzone w 1995 r. na reliktach wczesnośredniowiecznego grodu kaszelańskiego stanowiły kolejny etap realizacji projektu badawczego finansowanego przez KBN pt. „Przemiany kulturowe pogranicza polsko-pruskiego we wczesnym średniowieczu. Dorzecze środkowej Drwęcy”. Ich celem było zweryfikowanie wcześniejszych ustaleń dotyczących stałych elementów osadniczych — umocnień fortyfikacyjnych, delimitacyjnych (fos) i zabudowy mieszkalnej.

Na linii zlokalizowanej na podstawie fotointerpretacji zdjęć lotniczych suchej fosi założono łącznie 3 wykopy badawcze (1/95 o wymiarach 3,5 x 5 m, 2/95 o wymiarach 1,5 x 4 m, 3/95 o wymiarach 3 x 2 m), które pozwoliły odkryć jej stratyografię w różnych odcinkach. Stwierdzono zaleganie nieckowatego kształtu nawarstwienia fosi sięgające maksymalnie do 1,5 m głębokości.

W wykopach (4/95 o wymiarach 3,5 x 1,5 m i 6/95 o wymiarach 1,5 x 3,5 m) usytuowanych na obszarze osady przyrodowej odsłonięto obiekty interpretowane jako relikty pieców-palenisk kamiennych. Miały one kształt wydłużonego owalu 70 x 120 cm o miąższości do 60 cm. Natomiast w strefie domniemanej zabudowy grodu (w jego północno-wschodniej części) w wykopie 5/95 o wymiarach 6,5 x 4 m zadokumentowano ślady obiektu mieszkalnego z ułożoną na bruku kamiennym czaszką końską — zapewne ofiarą zakładzinową. Wykop 7/95 usytuowany na grodzi, na północny wschód od wykopu 5/95, ujawnił znacznie zniszczone nawarstwienia osadnicze o miąższości do 125 cm, związane z funkcjonowaniem i zniszczeniem grodu.

W sierpniu 1995 r. przystąpiono do inwentaryzacji wcześniej zlokalizowanego brodu przy grodzie michałowskim. W ramach założonej siatki pomiarowej udało się zadokumentować (przy współpracy ekipy pletwonurków z Akademickiego Klubu Badań Podwodnych przy Instytucie Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu) przebieg przeprawy na dnie Drwęcy. Bród tworzył poprzeczną do nurtu rzeki, szeroką na ok. 4 m groblę, zbudowaną z warstw faszyny umacnianej kółkami i piaskiem z kamieniami.

Z odkrytych konstrukcji przekładkowo-hakowych stanowiących umocnienie nabrzeża przystani rzecznej przy grodzie michałowskim pobrano próby do datowań dendrochronologicznych, które wykonał dr A. Zielski z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (uzyskano 3 daty ścinki drewna: 1225 AD, 1189 AD oraz 1286 AD).

Budy Głogowskie, st. 11 i 36
gm. Głogów Małopolski, woj.
rzeszowskie
AZP 100-75/12 i 101-75/58

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadzili mgr mgr Antoni Lebelczyk i Piotr Mitura (w roku 1994). Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Rzeszowie i Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Rzeszowie. Badania 1994-1995 r. Kompleks osadniczo-grodowy z okresu wczesnego średniowiecza.

Stanowiska nr 11 (osada) i 36 (grodzisko) odkryte zostały w 1986 r. w trakcie badań powierzchniowych AZP Kompleks ten zajmuje ciąg piaszczystych wyniesień, wypiętrzonych kilka metrów ponad płaską dolinę. Ta wyodrębniająca się krawędź rozgranicza Płaskowyż Kolbuszowski i Rynną Podkarpacką.